

ogfaa paa Finantsloven kun et midlertidigt Tillæg, og at denne Midlertidighed turde komme til at staa i en vis Forbindelse med Midlertidigheden af Embedsmændenes Dyrtidstillæg, tror jeg ikke, Nogen kan gjøre sig nogen Illusion om. Jeg maa tilstaa, at paa mig har Forslaget om en Nedsættelse af Dyrtidstillæget til Embedsmændene nærmest gjort Indtryk af at sigte paa den Revision af Lønningslovene, som forestaar næste Aar, idet jeg kun derved kan forklare mig, at de ærede Forslagsstillere alene have haft Die for denne Tillægslønningspost og ikke ogsaa for de andre. Det er kun derigjennem, at jeg kan forklare mig det, idet det jo ved denne Forstaaelse deraf falder ganske naturligt. Jeg haaber altsaa, at min tidligere Udtalelse, som jeg gjerne skal gjentage, om, at det for mig staaar saaledes, at der ikke tilkommer en Bevilling af det fulde Dyrtidstillæg til Embedsmændene, ydet af Billighedshensyn, nogen Indflydelse paa Fastsættelsen af Lønningerne for Embedsmændene, naar Revisionen af Lønningsloven kommer for. Jeg haaber, at en saadan Udtalelse fra Regjeringens Side maatte kunne bidrage til at stemme det høie Thing veluilligt overfor det, som jeg vil anbefale, nemlig af Billighedsgrunde at lade det midlertidige Dyrtidstillæg blive staaende uforandret endnu paa den foreliggende Finantslov. I min Omtale af Vædringsforslagene har jeg hidtil væsentligst, for ikke at sige udelukkende, holdt mig til Vædringsforslaget under Nr. 193 a, fordi dette Vædringsforslag jo er det videstgaaende og saa vidtgaaende, at det forekommer mig, at Anken over Ubillighed i en ganske særlig Grad rammer dette Vædringsforslag. Væde Medlemmer ville jo have gjort Mege for, at, hvad Kvantiteten, hvad Maximumsgrænsen af Dyrtidstillæget angaar, vil dette Vædringsforslag temmelig nysigtigt nedsætte det høieste Dyrtidstillæg til Halvdelen. Maximum af, hvad der nu kan gives i Dyrtidstillæg, er jo som bekendt 300 Kr., og efter dette Vædringsforslag vil Maximum blive 160 Kr., saa at det altsaa vil synke ned til omtrent det Halve. Men hvad der er endnu værre, er, at dette Vædringsforslag vil udelukke alle de Embedsmænd, som have imellem 2,500 og 4,400 Kr., fra at faae noget som helst Tillæg, og jeg formener, at Affaonet af Dyrtidstillæg netop vil løses haardt i denne Klasse. Del vil jo omtrent svare til Kapitainklassens Indtægter i Modsætning til Lieutenantklassens Indtægter, og efter min Mening have Kapitainerne haardere Trang til Dyrtidstillæg end Lieutenanterne. Jeg tror altsaa, at det netop vil ramme i høi Grad ubilligt. Jeg har betegnet Vædringsforslaget under Nr. 193 a som meget vidtgaaende. Jeg indrømmer, at Vædringsforslaget under Nr. 191 i Sammenligning dermed er overordentlig moderat. Grunden til, at dette Vædringsforslag langt fra gjør paa mig det samme affrækkende Indtryk som det første, er, at jeg er saa fuldkommen uenig med det

ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds om, at det, som det netop kommer an paa, er at nedsætte Maximumsgrænsen for de Lønninger, der faae Tillæg. Efter min Mening er det, som det kommer an paa, netop ikke at nedsætte Maximumsgrænsen, idet man i modsat Fald gjør Nedsættelsen i Dyrtidstillæget overordentligt søelig. Tilgædes maa jeg bemærke, at man ved Vædringsforslaget under Nr. 192 har bestræbt sig for noget at lempe paa den ellers meget søelige Virkning af den Bestemmelse, at ny Ansættelse og Forslyttelse skulde berøve Afgangen til Dyrtidstillæg. Jeg anerkjender den Bestræbelse, som i dette Vædringsforslag gjør sig gjaldende for at gjøre det mindre søeligt. Overhovedet vil jeg udtale, at af samtlige Forslag, som ere fremkomne, som foreligge her, eller som jeg overhovedet har hørt Tale om, og som gaa ud paa at foretage Forandringer i de nugsælende Bestemmelser om Dyrtidstillæg, ere de Forslag, som ramme nye Ansættelser, dem, som jeg har mindst at indvende imod, naar vel at mærke Bestemmelsen ikke kommer til at virke saaledes, at vedkommende ny Ansættelse eller Forslyttede kommer til at faae mindre, end han havde før. Dette, ser jeg, er netop ogsaa Forslagsstillernes Mening, at ingen Embedsmænd ved ny Ansættelse eller Forslyttelse skal faae mindre, end han havde, ja han skal endog have Noget med sig af det tidligere Dyrtidstillæg. Jeg resumerer altsaa mine Udtalelser om Dyrtidstillæget saaledes: Jeg anbefaler at vedtage uforandret, hvad der staaar paa Finantslovsforslaget, idet jeg ledsager min Anbefaling med den Udtalelse, at en Vedtagelse deraf for det kommende Finantsaar ikke for mig har den Betydning, at det i nogensomhelst Maade indskrænker dette Things eller nogen Lovgivningsfaktors frie Bestemmelse om den Lønning, der endelig vil være at fastsætte, naar Revisionen kommer for. Det er altsaa det Principale. Og dernæst, dersom man endelig skulde ønske et saadant Forjængeligheds- eller Foranderlighedsmærke sat paa disse Bestemmelser, saa vil jeg for mit Vedkommende anbefale at sætte det saaledes, at det kun søeligt kommer til at ramme dem, der indtræde i Statstjenesten, eller som gennem Dprytning eller Forslyttelse paa anden Maade faae Weberlag eller dog Noget, der kan trøste dem for, at det tidligere havde Tillæg bortfalder.

Justitsministeren (M. L. M. a. n.): Jeg skal ikke opholde det ærede Thing ret længe, da det egentlig kun er et af de foreliggende Vædringsforslag, og det et forholdsvis ubetydeligt, der umiddelbart vedkommer mig, nemlig Forslaget under Nr. 148, som gaar ud paa Nedsættelsen af et Honorar til en Formand ved Opførelsen af en Amtsmandsbolig paa Færøerne, nemlig fra 3,600 til 1,800 Kr. Jeg skal dertil bemærke, at ved Valget af dette Beløb, 3,600 Kr. er det blandt Andet forudsat, at de Arbejder, som den Paagjældende skal føre